

[Udenrigsministeren]

nene på begge sider af den store skillelinje i Europa.

Der kan således ikke være tale om at føre bilaterale drøftelser mellem de nordiske lande og Sovjetunionen. Det bør drøftes inden for en bredere ramme og efter konsultationer mellem de nordiske lande og med vore alliancepartnere. Vi mener fortsat, at Sovjetunionen med henblik på de videre overvejelser af spørgsmålet klart bør tilkendegive og præcisere, hvad præsident Bresnjevs udtalelser om en atomvåbenfri zone i Norden indebærer.

Uanset om dette sker, vil regeringen fortsat arbejde for at fremme alle bestræbelser, der kan føre til en atomnedrustning i Europa. Vi må realistisk konstatere, at drøftelserne om spørgsmålet om formaliseringen af en atomvåbenfri zone i det nordiske område har nær sammenhæng med forløbet af TNF-forhandlingerne, og når det drejer sig om andre ting, også SALT-forhandlingerne, der forventes genoptaget i begyndelsen af 1982.

På denne baggrund er det efter regeringens opfattelse på nuværende tidspunkt ikke muligt af fremkomme med en isoleret vurdering af mulighederne for oprettelse af en atomvåbenfri zone i det nordiske område. Regeringen vil imidlertid aktivt følge udviklingen omkring dette spørgsmål. Efter regeringens opfattelse må vi prioritere tingene således, at det i første omgang drejer sig om at få TNF-forhandlingerne ikke bare i gang, men også kørt henimod positive resultater, der derefter kan åbne mulighederne for andre arrangementer i denne del af Europa og i andre dele af Europa.

Forhandling

Steen Folke (VS):

Udenrigsministerens besvarelse af forespørgslen var skuffende, skuffende både for dem, der troede, at regeringen og socialdemokratiet seriøst ville arbejde for en atomvåbenfri zone i Norden, og for dem, der ville forvente en særlig dansk indsats for at hindre yderligere atomoprustning i Europa, og jeg finder det ærlig talt grotesk, at udenrigsministeren kan holde en sådan tale uden med ét ord at kommentere præsident Reagans gigantiske atomoprustningsplaner. Lige gyldigt hvor vanvittigt USAs præsident fører

sig frem, vælger udenrigsministeren at sætte kikkerten for det blinde øje.

For et par uger siden demonstrerede 300.000 mennesker i Bonn mod atomoprustningen og den vesttyske regerings støtte til NATOs 572 nye, uhyrlige atomraketter. Det var den største demonstration i Vesttyskland siden krigen.

I lørdags demonstrerede 200.000 mennesker i London mod atomoprustningen og krævede bl. a. alle atomvåben fjernet fra engelsk jord.

Søndag var der 50.000 i Paris, 100.000 demonstrerende i Bruxelles, 200.000 i Rom. I Oslo og Stockholm var der ligeledes mange tusinde med i demonstrationer mod atomoprustningen.

Også i Danmark er den folkelige mobilisering imod atomvåben ved at nå en styrke, der kan sammenlignes med atomkampagnen i begyndelsen af 1960'erne, hvor min generation gik skosålerne tynde på de danske lande.

Polaris- og Poseidonraketter, neutronbomber, Pershing og MX, SS-4 og -5, SS-20, B-1 og Backfire – vi vil ikke have det stads! Det er i al enkelhed det, der har fået hundredtusinder i bevægelse. De nye fredsbevægelser vender sig imod atomoprustningen i både Øst og Vest. De spænder politisk uhyre bredt: socialister, kommunister, radikale, socialdemokrater, ja, selv konservative er med.

Jeg skal ikke på nogen måde foregive at kunne tale på den samlede bevægelses vegne, men det er slet og ret løgn, når amerikanske koldkrigere og deres danske efterplaprerer forsøger at give det udseende af, at bevægelserne styres af kommunister, der blot er ude i sovjetisk ærinde.

Det er først og fremmest NATOs såkaldte dobbeltbeslutning fra december 1979, der har fremkaldt denne folkelige mobilisering af hidtil uhørt styrke. Det er svindel at tale om dobbeltbeslutning. Ganske vist indeholder beslutningen på papiret to dele, men den del, der består i vedtagelsen af de 572 nye Pershing- og cruise-missiler, lægger sig i vejen for den del, der handler om forhandlinger med Sovjetunionen.

Jeg ved godt, der skal være forhandlinger om en måneds tid, men man kan ikke først vedtage et gigantisk atomoprustningsprogram, hvoraf de 572 atomraketter kun er en mindre del, og samtidig tro på, at forhand-